

[Auken.]

og ofte endda med rette, angribes for i presen og andre steder. Vi har nemlig bestemt, at amterne i fremtiden kun skal have lejlighed til på linje med den øvrige offentlighed at udtale sig om bygningsvedtægter og partielle byplaner, inden de fremsendes til boligministeriet. Dermed har vi i virkeligheden ændret boligministeriets praksis, idet man indtil nu i alle tilfælde har sendt et forslag til partiel byplan eller bygningsvedtægt ud til amterne til udtalelse med de muligheder for forsinkelse af behandlingen, der kan ligge heri.

Vi har desuden gjort det klart, at for så vidt angår amternes ret til at udtale sig om andre planlægningsbeslutninger som fredningsplanlægning, dispositionsplanlægning og byudviklingsplaner, er det, vi skal sikre, ikke en ny obligatorisk høring af amterne, men en rimelig mulighed for amterne for at blive gjort bekendt med disse planer, inden de endeligt vedtages.

Endelig har vi sagt, at man måske kunne overveje ikke en egentlig høring, men en kraftig pointering af amternes mulighed for at udtale sig om anlægsbeslutninger i de statslige og koncessionerede virksomheders sektor. Vi har set alt for mange eksempler på, at koncessionerede selskaber eller statslige myndigheder har truffet beslutninger om større anlæg, der går helt på tværs af den lokale planlægning og ikke passer ind i forholdene.

Hvis jeg måtte nævne et eksempel fra mit eget amt, har vi i placeringen af Studstrupværket, det store elektricitetsværk ved Kalø Vig, et tydeligt eksempel på manglende planlægning, idet man på én gang har givet tilladelse til, at værket blev opført ved Kalø Vig, og samtidig givet tilladelse til en vidtstrakt bebyggelse af parcelhuse tæt op til værket med alle de konfliktmuligheder og miljøvanskeligheder, der ligger heri. Der er ingen tvivl om, at med denne lov her får vi i hvert fald nogle muligheder for at forebygge den slags planlægningskandaler i fremtiden.

Jeg mener også, at den ændring af § 19, som udvalget har foreslået, er en forbedring. Den imødekommer i sin nye formulering det behov, boligministeren understregede han havde — hvilket vi fra socialdemokratisk side var enige med boligministeren i — for at kunne gribe ind i konkrete beslutninger

af vidtrækkende betydning, hvor det kunne have overordnet planlægningsmæssig interesse at gribe ind i en konkret beslutning, truffet af en lokal planlægningsmyndighed. Vi har nu foreslået § 19 ændret sådan, at der ikke længere er en generel adgang for ministeren til at ændre hele kompetencefordelingen, men en bemyndigelse til at gå ind og forhindre uheldige planlægningsbeslutninger i rene undtagelsestilfælde, hvor vidtrækkende samfundsinteresser står på spil. Det mener jeg er en fornuftig formulering og en forbedring, for hermed har vi vist kommunerne, at det, vi er interesseret i, ikke er at gribe ind og ødelægge hele den kommunale planlægning. Vi ønsker ikke at foretage urimelige beskæringer af den kommunale handlekraft.

Om ikrafttrædelsen har vi haft en indgående debat i udvalget, og vi er blevet enige om at udskyde ikrafttrædelsen til 1. april 1974. Motiverne hertil er dels, at på det tidspunkt vil de nye kommunalråd og de nye amtsråd være trådt sammen og derfor vil det være rimeligt, hvis man skal finde en dato i 1974, at bruge den 1. april. Dels vil vi her i folketinget få mulighed for at se den sidste etape i planlægningsreformen, nemlig saneringen af den primærkommunale planlægningslovgivning, forelagt i konkret lovforslagsform, ligesom vi har mulighed for at behandle disse forslag, inden denne lov træder i kraft. Jeg mener, at denne sammenhæng med den resterende del af planlægningsreformen er meget vigtig, og jeg mener, at folketinget har et berettiget krav på at være blevet orienteret om og have haft mulighed for at gøre sin indflydelse gældende på den resterende del af planlægningsreformen, inden vi skrider til at sætte loven her i kraft. Heri ligger dog ikke som det klart fremgår af udvalgets betænkning, at vi ønsker at standse kommuners og amters forberedelse af regionplanlægningen. Tværtimod mener vi, at vi viser amter og kommuner et hensyn ved at udskyde ikrafttrædelsen til 1974, så de får lejlighed til at få den noget komplicerede samarbejdsprocedure sat på skinner på en fornuftig måde inden den formelle ikrafttræden.

Vi har endvidere lagt vægt på, at der sker en administrativ forenkling af lovgivningen på andre områder, dels loven om råstofindvinding, dels fredningslovgivningen, i for-